

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 8 stycznia 2020 r. – Włochy/Komisja**(Sprawa T-10/20)**

(2020/C 68/66)

*Język postępowania: włoski***Strony**

Strona skarżąca: Republika Włoch (przedstawiciele: G. Palmieri, pełnomocnik oraz G. Rocchitta, C. Gerardis, E. Feola, avvocati dello Stato)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji C(2019)7815 z dnia 30 października 2019 r., w części w której stosuje w odniesieniu do Włoch korekty finansowe dotyczące postępowań kontrolnych AA/2016/012, AA/2016/003, AA/2016/015/IT, FV/2016/002/IT i RD1/2016/803/IT;
- tytułem żądania ewentualnego stwierdzenie nieważności tej decyzji w części, w której stosuje korektę ryczałtową w wysokości 143 924 279,14 EUR w odniesieniu do lat budżetowych 2015, 2016 (postępowania AA/2016/012, AA/2016/003, AA/2016/015/IT), zamiast korekty jednorazowej określonej przez AGEA w wysokości 64 860 193,65 EUR;
- w każdym wypadku, obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Włochy zaskarżyły decyzję będącą przedmiotem skargi, gdyż przewiduje ona w odniesieniu do tego państwa korekty finansowe w zakresie Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW).

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

- a) Zarzuty dotyczące korekty w wyniku postępowań AA/2016/012, AA/2016/003 i AA/2016/015 IT w odniesieniu do pomocy obszarowej:
 1. Zarzut pierwszy, oparty na naruszeniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającego przepisy dotyczące płatności bezpośrednich dla rolników na podstawie systemów wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 637/2008 i rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009⁽¹⁾, w związku z definicją „trwałych użytków zielonych” przyjętą na szczeblu krajowym w oparciu o D.M. [dekret ministerialny] z dnia 18 listopada 2014 r.

2. Zarzut drugi oparty na naruszeniu art. 52 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylającego rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008 ⁽²⁾ oraz art. 12 ust. 2 i 6 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 907/2014 z dnia 11 marca 2014 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do agencji płatniczych i innych organów, zarządzania finansami, rozliczania rachunków, zabezpieczeń oraz stosowania euro ⁽³⁾, w związku z zastosowaniem stawki zryczałtowanej, gdy istniała możliwość obliczenia rzeczywistego ryzyka dla budżetu Unii.
 3. Zarzut trzeci oparty na naruszeniu art. 296 akapit drugi TFUE oraz art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej w związku z zastosowaniem ogólnej klauzuli „niewspółmiernego wysiłku”, która stanowiła uzasadnienie dla korekty ryczałtowej.
- b) Zarzuty dotyczące korekty w wyniku postępowania FV/2016/002/IT w odniesieniu do organizacji producentów i programów operacyjnych:
4. Zarzut czwarty oparty na naruszeniu art. 26, 27 i 106 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektora owoców i warzyw oraz sektora przetworzonych owoców i warzyw ⁽⁴⁾ oraz art. 155 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającego wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylającego rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽⁵⁾ w związku z podnoszonymi systematycznymi brakami w zakresie szczegółowych informacji w odniesieniu do badania ważności szacunków przedstawionych przez organizacje producentów a także podnoszonymi nieprawidłowościami w kontrolach przeprowadzonych w celu uznania organizacji.
 5. Zarzut piąty oparty na naruszeniu art. 31 i 106 rozporządzenia (UE) nr 543/2011, a także rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 499/2014 z dnia 11 marca 2014 r. uzupełniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 oraz (UE) nr 1306/2013 poprzez zmianę rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 543/2011 w odniesieniu do sektora owoców i warzyw oraz sektora przetworzonych owoców i warzyw ⁽⁶⁾, w związku z podnoszonymi nieprawidłowościami w kontroli w odniesieniu do kryterium „demokratyczności”.
- c) Zarzut dotyczący korekty w wyniku postępowania RD1/2016/803/IT w odniesieniu do rozwoju obszarów wiejskich:
6. Zarzut szósty oparty na braku zakwestionowania nieprawidłowości w procedurze udzielania zamówienia, w związku z podnoszonym niezachowaniem zasad udzielania zamówień w dwóch wziętych pod uwagę przypadkach.

⁽¹⁾ Dz.U. 2013, L 347, s. 608.

⁽²⁾ Dz.U. 2013, L 347, s. 549.

⁽³⁾ Dz.U. 2014, L 255, s. 18.

⁽⁴⁾ Dz.U. 2011, L 157, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. 2013, L 347, s. 671.

⁽⁶⁾ Dz.U. 2014, L 145, s. 5.

Skarga wniesiona w dniu 9 stycznia 2020 r. – Paravan/EUIPO – paragon (Paragon)

(Sprawa T-11/20)

(2020/C 68/67)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Paravan GmbH (Pfronstetten-Aichelau, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci I. Jung i L. Delpy)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: paragon GmbH & Co. KGaA (Delbrück, Niemcy)